

voort, «dat men Dina verder in huis zou dulden, als ze op die wijze over de mensen den baas ging spelen!»

Ze was nu in een aardig kamertje gekomen met een tafel voor het venster en daarop juist wat ze zocht, namelijk een waaier en twee of drie paar wit-glacé handschoenen. Ze nam den waaier en een paar handschoenen en wou juist de kamer uitgaan, toen haar oog op een fleschje viel, dat bij den spiegel stond. Ditmaal zat er geen etiket op met de woorden «Drink me», maar ze trok er toch de kurk af en bracht het aan haar lippen. «Ik weet zeker, dat er, telkens als ik iets eet of drink, wat gewichtigs gebeurt. Daarom wil ik eens zien, wat dit fleschje uitwerkt. Ik hoop toch zoo, dat het mij weer groot zal maken, want ik heb er meer dan genoeg van zoo'n klein ding te zijn».

En het fleschje had inderdaad die uitwerking en veel gauwer dan ze had verwacht. Vóór ze het half had uitgedronken, voelde ze, dat haar hoofd tegen het plafond drukte en moest ze zich bukken, wilde ze haar nek niet breken. Haastig zette ze het fleschje neer, zeggende: «Zoo is 't genoeg. Ik hoop, dat ik niet meer zal groeien, want ik kan nu werkelijk de deur al niet meer door. O, had ik maar niet zooveel gedronken!»

Helaas, deze wensch kwam te laat al maar door, al maar door, en moest op haar knieën gaan liggen. Een oogen was voor die houding de ruimte zelfs daarom ging ze met een elleboog te liggen, terwijl ze den anderen arm om sloeg. Steeds groeide ze door. Nu arm buiten het raam en plaatste een schoorsteen en zei: «Meer kan ik niet er ook moge gebeuren. Wat moet me worden!»

Gelukkig voor Alice, had de inho
tooverfleschje nu ten volle uitgewerkt e
niet meer. Toch was haar toestand ver
genaam en daar er geen kans scheen te
ze ooit weer uit de kamer zou kome
zij zich natuurlijk zeer ongelukkig.

«Thuis was het toch veel prettiger. arme Alice, «waar men niet altijd groot werd en geringeloord door Muizen en Was ik maar niet door dat konijnenhol toch — en toch — is dit een vreemde. Wat *kan* me toch overkomen zijn! Als las, dacht ik dat, wat daarin stond, gebeuren en hier ben ik nu midden